

påhviler en importør i ét land, garanteres af virksomheder eller personer hjemmehørende i et andet land end importørens.

Af grunde som de ovenfor nævnte foreslås derfor, at ordene „debitors hjemland“ i § 5, stk. 1, nr. 2, erstattes af ordet „udlandet“.

Til 3.

I den oprindelige lov om Danmarks erhvervsfond af 4. april 1960 var beløbsrammen, inden for hvilken garantier og kautioner kunne ydes, fastsat til 1½ milliard kr. Dette beløb er siden da forhøjet gentagne gange, senest ved lov nr. 95 af 29. marts 1968 til 5 milliarder kr.

I bemærkningerne til forslaget om den seneste forhøjelse af beløbsrammen, Folketingstidende 1967-68 (2. samling), tillæg A, spalte 275-76, var der redegjort for eksportkreditrådets forpligtelser pr. 31. januar 1968. Disse beløb sig til 3.889 mill. kr., hvoraf 1.833 mill. kr. hidrørte fra garantier og 2.056 mill. kr. fra kautioner.

En del af kautionsforpligtelserne hidrører fra kaution for afskibningskreditter, som tillige er dækket af garantier. Der er således tale om en dobbeltregning, som bevirker, at der må foretages en reduktion for at finde frem til rådets faktiske maksimale forpligtelser. Denne reduktion androg pr. 31. januar 1968 303 mill. kr., således at den faktiske maksimale forpligtelse omfattende såvel garantier som kautioner pr. denne dato beløb sig til 3.586 mill. kr.

Pr. 31. oktober 1968 er rådets forpligtelser steget til 5.580 mill. kr., hvoraf 2.549 mill. kr. hidrører fra garantier og 3.031 mill. kr. fra kautioner. Reduceres for dobbeltregning andrager den faktiske maksimale forpligtelse for garantier og kautioner 4.747 mill. kr.

De nævnte tal viser, at der i perioden 31. januar-31. oktober 1968 er sket en stigning i det faktiske garanti- og kautionsansvar på ca. 1.200 mill. kr.

Som forudset skyldes langt den overvejende del af denne stigning i garantiansvaret øgede forpligtelser over for Danmarks Skibskreditfond i forbindelse med værfternes bygning af skibe for udenlandsk regning. Kautionsforpligtelserne på dette område er i denne periode steget fra 1.337 mill. kr. til 2.283 mill. kr., og garantiforpligtelserne fra 496 mill. kr. til 1.192 mill. kr. Efter reduktion for dobbeltregning udgør de samlede garanti- og kautionsforpligtelser pr. 31. oktober 1968 i forbindelse med skibe 2.774 mill. kr.

Det må forudses, at den nuværende beløbsramme på 5 milliarder kr., der som ovenfor nævnt er udnyttet med 4.747 mill. kr., i løbet af kort tid vil vise sig at være utilstrækkelig. Dels har eksportkreditrådet modtaget ansøgninger om garantier og kautioner for store beløb, både i forbindelse med eksport af skibe og andre industriprodukter, dels må det forventes, at en fortsat stigning i industrieksporten vil fremkalde et øget behov for eksportkreditgarantier og -kautioner. Hertil kommer, at den i Storbritannien netop gennemførte ordning, hvorefter britiske importører af færdigvarer og halvfabrikata, bortset fra råstoffer til industribrug, levnedsmidler og brændselstoffer, skal foretage depønering af 50 pct. af den importerede vares værdi i en periode på 6 måneder, må forventes at ville nødvendiggøre eksportkreditrådets medvirken til løsning af de finansielle problemer, som herved opstår for danske eksportører.

Under hensyn til ovenstående foreslås beløbsrammen i overensstemmelse med en indstilling fra eksportkreditrådet forhøjet til 6,5 milliarder kr.

Forhøjelse af beløbsrammen som foreslået vil ikke medføre væsentlige udvidelser af eksportkreditrådets sekretariat, men det kan ikke udelukkes, at en forøgelse af sekretariatets personale med én eller to personer kan blive nødvendig.